

Ngôi Nhà Tâm

Tâm hay phản ứng trước lục trần,
Lại quen buông thả với sáu căn,
Bản chất tham, sân, thường vọng tưởng,
Làm khổ tha nhân, khổ ta dần.

Khi con cần, đủ duyên gần Chánh Pháp,
Ngôi nhà tâm ấm áp được vun bồi,
Thiền hành, thiền tọa mãi không thôi,
Tâm luôn theo dõi "Cái Tôi" vận hành.

Và từ đó, tâm an yên không khó,
Chánh niệm thuần, chẳng có phiền não sinh,
Bình tâm quan sát mọi chuyện quanh mình,
Dù bao biến động, luôn nhìn tánh không.

Rồi tuệ hướng tâm thông soi tam tướng,
Thấy vô thường, khổ não, chẳng vấn vương,
Từ muôn phương, vô ngã đã minh tường,
Thế gian giả tạm, tâm thường an nhiên.

Sư Phước Hưng

